

AUTOREFERAT

1. IMIĘ I NAZWISKO: Piotr Kałużny

2. POSIADANE STOPNIE I TYTUŁY

1973 – tytuł magistra sztuki w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Poznaniu (praca dyplomowa „Problemy wykonawcze partii chóralnej w oratorium *Odys płaczący* Tadeusza Szeligowskiego”)

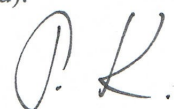
2002 – kwalifikacje I stopnia w zakresie sztuki muzycznej, w zakresie dyscypliny artystycznej *Jazz i muzyka estradowa* nadane uchwałą Rady Wydziału Jazzu i Muzyki Rozrywkowej Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach
opiekun artystyczny: prof. Grzegorz Kurzyński

recenzenci: prof. Bogumił Nowicki, prof. Regina Michalak

Za swoją dotychczasową działalność otrzymałem w 1976 roku „Brązowy Krzyż Zasługi”, w 1986 roku odznakę honorową Prezydenta Miasta Poznania "Zasłużony obywatel Miasta Poznania", w 2000 roku odznakę honorową „Za zasługi dla Miasta Chodzieży” oraz w 2011 roku odznakę honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

3. DOTYCHCZASOWE ZATRUDNIENIE W JEDNOSTKACH NAUKOWYCH I DYDAKTYCZNYCH

- Wykładowca i adiunkt Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w Zakładzie Jazzu i Muzyki Estradowej na Wydziale Instrumentalnym (od października 2002 roku).
- Wykładowca na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na Wydziale Fizyki w Zakładzie Akustyki, na specjalizacji Reżyseria Dźwięku (od października 2002 roku).
- Nauczyciel w Sekcji Muzyki Rozrywkowej i Jazzu w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej II stopnia im. Mieczysława Karłowicza w Poznaniu, od września 2003 roku (kierownik sekcji do września 2015).
- Adiunkt Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu na Wydziale Dyrygentury Chóralnej, Edukacji Muzycznej i Muzyki Kościelnej (od października 2008 do października 2015 roku).

 1

4. DZIEŁO ARTYSTYCZNE

W oparciu o obowiązującą Ustawę z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (tj. Dz. U. z 2014 r. poz. 1852) wskazuję jako oryginalne dzieło artystyczne album CD: PIOTR KAŁUŻNY - *PIEŚNI PASYJNE, impresje fortepianowe*.

Autor: Piotr Kałużny, wydawca: Stowarzyszenie Edukacyjne MCA oraz MCA Music w Poznaniu, rok wydania 2007.

Muzykę tworzy się w rozmaitych celach. Spełnia ona różne funkcje, w tym użytkowe, rozrywkowe i artystyczne. Stanowi istotny element naszej kultury i obyczajów. Jednym z jej ważnych przejawów jest towarzyszenie wszelkim obrzędom sakralnym. Utwory religine, przekazując i opisując za pośrednictwem dźwięków treści związane z wiarą, wywołują znacznie silniejsze emocje wśród słuchaczy, niż czyni to sama mowa. Wiele tych kompozycji, zwłaszcza cenionych za wartości artystyczne, wykonuje się nie tylko w świątyniach, ale również na scenach świeckich. Liczne kantaty, oratoria, msze i pieśni kościelne interpretowane są w filharmoniach i salach koncertowych. Szczególnie dużą popularnością cieszą się kolędy, które prezentuje się w różnych stylach i aranżacjach.

Zupełnie inna sytuacja dotyczy twórczości pasyjnej. Pieśni wielkopostne śpiewa się wyłącznie w kościołach, w okresie wielkanocnym i w tradycyjnych opracowaniach. Niewątpliwie jednym z istotnych powodów tego stanu rzeczy są przekazy słowne tych kompozycji, zbyt tragiczne i zbyt dosadne, by wykonywać je

P. K. 2

poza świątyniami i poza czasem przeznaczonym dla nich w roku liturgicznym. Fakt ten stał się dla mnie istotnym impulsem powzięcia zamiaru nagrania pieśni pasyjnych bez słów, tak, aby mogły zaistnieć także w oderwaniu od miejsc kultu. Postanowiłem dokonać ich rejestracji na fortepianie, w sposób improwizowany, z wykorzystaniem impresjonistycznych technik budowania narracji. Zamierzałem poszerzyć wyjściowy zakres fakturalny, formalny i wyrazowy tych kompozycji.

Wyróżnieniu podlegały utwory inspirujące mnie, przede wszystkim, ze względu na swoją treść muzyczną. W zbiorze znalazło się jedenaście pieśni, w tym pięć autorstwa M. M. Mioduszewskiego: *Jezu Chryste Panie Miły, Dobranoc Głowo Święta, Już Cię żegnam najmilszy Synu, Ach mój Jezu jak Ty klęczysz, Któryś za nas cierpiał rany* i po jednej: A. Odrobiny *Króla wznoszą się ramiona*, M. Machury *Krzyżu mój Święty*, Władysława z Gielniowa *Jezusa Judasz sprzedał*, T. M. Klonowskiego *Jużem dość pracował*, Z. Piaseckiego *A pod krzyżem Matka stała* oraz F. Rączkowskiego *Jezu Tyś cały krwią zbroczony*. Po ustaleniu repertuaru płyty zharmonizowałem melodie pieśni tak, by spełniały moje preferencje estetyczne. Następnie wyznaczyłem ich przebiegi formalne. W wyniku tych działań w kompozycjach pojawiły się elementy różnych estetyk dźwiękowych, m.in. klasycznych, jazzowych, popularnych i awangardowych. Zanegowany też został częściowo ich lamentacyjny charakter.

Poniżej opisuję cechy harmoniczne i stylistyczne znajdujących się na płycie pieśni.

Jezu Chryste Panie Miły - Temat utworu opracowany został w czterogłosie, w akordyce kadencyjnej, na wzór form chorałowych. Ma charakter monumentalny, odwołujący się do hymnów sakralnych. Poprzedza go ośmiotaktowy wstęp wykorzystujący tylko początkowe motywy melodii. Improwizacja, tworzona w akordyce innej niż skomponowana wobec tematu, odwołuje się nadal do harmonii tradycyjnej i przebiega w estetyce klasycyzującej. Końcowy temat pokazany jest fragmentarycznie (wykorzystana jest jedynie melodia jego drugiego zdania).

Dobranoc Głowo Święta - Melodia pieśni pojawia się bez wstępu. Jej prezentacja przebiega początkowo w akordyce quasi romantycznej, z wykorzystaniem rubata i zróżnicowanej dynamiki, a w drugim zdaniu przekształca się w jazzową. W tym stylu utrzymana jest też cała improwizacja. Repryza tematu przebiega początkowo w harmonii jazzowej i dopiero w drugiej części powraca do klasycznej.

J.K.

Króla wznoszą się ramiona - Wstępem kompozycji jest improwizacja o cechach atonalnych. W temacie pieśni akordyka kontynuuje zainicjowany język harmoniczny. Improwizacja, tworzona jest również w materii dźwiękowej, nawiązującej stylistycznie do awangardy muzycznej o nieokreślonym centrum tonalnym i prowadzi do epilogu kompozycji, w którym harmonia przekształca się w klasycyzującą. Dzięki temu zabiegowi melodia uzyskuje w finale charakter bliższy jej tradycyjnemu wizerunkowi.

Krzyżu mój Święty - Temat pieśni prezentowany jest w fakturze polifonicznej, a poprzedza go dwutaktowy wstęp w technice homofonicznej. Następująca po nim improwizacja przebiega w oparciu o akordykę tematu, początkowo zachowując barokową stylistykę, a po kilku przeprowadzeniach odwołuje się do współbrzmień muzyki popularnej i gospel. Finałem pieśni jest ponowna ekspozycja tematu w idiomie kontrapunktycznym.

Jezusa Judasz sprzedał - Pojawienie się tematu kompozycji poprzedza pięciotaktowy wstęp, w którym akordyka nawiązuje do kadencji II–V–I, typowej dla standardów jazzowych. Akompaniament improwizacji budowany jest w technice „straight piano”, wykorzystywanej głównie dla potrzeb stylu swingowego. Jednak jego przebieg kształtowany jest w sposób swobodny, częściowo tylko odwołujący się do estetyki jazzowej. Pieśń kończy przypomnienie wyjściowego tematu.

Już Cię żegnam najmilszy Synu – Początek utworu stanowi prezentacja tematu w harmonii modalnej. Jego powtórzenie natomiast odwołuje się do współbrzmień be-bopowych. Następująca po ekspozycji melodii improwizacja tworzona jest w stylistyce jazzowej i stanowi formę ballady. Finałem pieśni jest reprzyta tematu z jego wyjściową akordyką kościelną.

Jużem dość pracował - W tej pieśni pierwsze przeprowadzenie tematu realizowane jest w dwugłosie, w technice „nota contra notam”. Jego powtórzenie przebiega natomiast w fakturze homofonicznej, w akordyce klasycznej. W improwizacji melodie i współbrzmienia nawiązują do twórczości popularnej. Pieśń kończy temat interpretowany w technice „shearingowskiej” (melodia pokazana jest w wielodźwiękach).

A pod krzyżem Matka stała - Kompozycja zaczyna się czterotaktowym wstępem, po którym pojawia się temat prezentowany w oparciu o harmonię klasycyzującą. W improwizacji akordyka pozostaje nadal kadencyjna, ale budowana

P.K. 4

jest w strukturach kojarzonych silniej z muzyką popularną i folklorem polsko-żydowskim. Pieśń kończy się przypomnieniem wstępu i melodii tematu.

Ach mój Jezu jak Ty klęczysz - Melodia pieśni poprzedzona jest swobodną introdukcją zbudowaną z pasaży i tremoland improwizowanych na bazie gęstych, klasycyzujących faktur akordowych. Po jej prezentacji pojawia się część improwizowana w stylu jazzującym. W finale pieśni następuje powrót do estetyki klasycznej, z tym, że przywołany ponownie temat zagrany jest bardziej monumentalnie, a kończąca go kadencja podkreśla patetyczny nastrój.

Któryś za nas cierpiał rany - Introdukcją utworu jest czterogłosowe przeprowadzenie pierwszego motywu melodycznego pieśni w fakturze polifonicznej. Po tym wstępie pojawia się temat kompozycji zaprezentowany w harmonii jazzowej. W improwizacji, tworzonej w konwencji swingującej, wykorzystany został przebieg akordów tematu. Po jej zakończeniu następuje reprzyza melodii w estetyce barokowej będącej finałem pieśni.

Jezu Tyś cały krwią zbroczony - Pojawienie się tematu poprzedza czterotaktowa kadencja utrwalająca tonację. Improwizacja nawiązuje dość swobodnie do stylu spiritual. Przede wszystkim dotyczy to przebiegu harmonicznego. W konsekwencji, pieśń, wbrew jej dramatycznemu tytułowi, prezentuje pogodny nastrój.

Płyta z pieśniami pasyjnymi bez słów: Piotr Kałużny - *Pieśni Pasyjne, impresje fortepianowe* spełniła moje założenia twórcze. Utwory na niej zamieszczone wykraczają poza granice ich dotychczasowych opracowań i wykonania. Myślę też, że nie straciły one swego kontekstu sakralnego. Z kolei, harmonizacje tematów i improwizowany charakter kształtowania przebiegów formalnych wpłynęły na uzyskanie nowych jakości estetycznych. W efekcie tych zabiegów, obok tragizmu zawartego w pieśniach, pojawiły się także inne przesłania, bardziej optymistyczne.

Nagrane kompozycje pasyjne zyskały życzliwą akceptację słuchaczy. Wielu z nich wyraziło się o nich bardzo przychylnie. W okresie wielkopostnym katolickie stacje radiowe korzystają z materiału tego albumu, a poznańska rozgłośnia Radio Emaus zaprosiła mnie nawet do udziału w audycji, z prośbą o skomentowanie utworów pod kątem moich zamysłów twórczych.

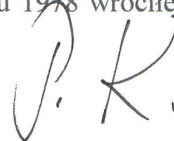
5. DZIAŁALNOŚĆ ARTYSTYCZNA

Będąc uczniem średniej szkoły muzycznej, a więc po opanowaniu podstaw edukacji muzycznej, postanowiłem nauczyć się improwizacji. W czasie studiów, założyłem pierwszy zespół improwizujący, który wykonywał utwory w stylu bluesowo-rockowym. Kolejnymi grupami, już bardziej profesjonalnymi, były: kwartet „Sekwens”, grający program w pełni autorski (otrzymał on główną nagrodę na pierwszym festiwalu zespołów instrumentalnych w Jarocinie) i zespół „Aspekt”, wykonujący repertuar rhythm and bluesowy (laureat kilku konkursów big beatowych).

Na ostatnim roku studiów podjąłem współpracę z Teatrem im. Wojciecha Bogusławskiego w Kaliszu, którego dyrektorem artystycznym była Izabella Cywińska. Skomponowałem wówczas muzykę do spektaklu „Między ustami, a brzegiem pucharu”, według powieści Marii Rodziewiczówny. Następnie, gdy Izabella Cywińska została dyrektorem Teatru Nowego w Poznaniu, napisałem muzykę do kolejnych dwóch reżyserowanych przez nią spektakli: „A jak królem, a jak katem będziesz” według prozy Tadeusza Nowaka i „Giganci z gór” według niedokończonej powieści Luigi Pirandello.

Niezależnie od współpracy z teatrami, komponowałem i aranżowałem muzykę do wielu programów telewizyjnych, m.in. do spektakli i projektów artystycznych reżysera Stefana Mroczkowskiego, w tym kilku odcinków „Alfabetu Rozrywki”. Tworzyłem również i wykonywałem muzykę do filmów animowanych, realizowanych w Poznańskim Studiu Filmów Animowanych. Wiele z nich było obrazami autorskimi, np. cykl rysunków Szymona Kobylińskiego, film „Okno” Wiesława Bobera i serial dla dzieci o trzech małych smokach. Filmy te emitowane były w telewizji, a niektóre z nich zostały nagrodzone na konkursach filmów krótkometrażowych.

Po ukończeniu studiów, w latach siedemdziesiątych, grałem w zespole kompozytora, improwizatora, aranżera i wibrafonisty, Jerzego Miliana. W roku 1974 Jerzy Milian zaproponował mi stanowisko pianisty i drugiego dyrygenta w zakładanej przez niego Orkiestrze Rozrywkowej Polskiego Radia i Telewizji w Katowicach. W tym zespole pracowałem do roku 1978 grając i prowadząc sesje nagraniowe (m.in. dla: Eleni, Haliny Kunickiej, Krystyny Prońko i Krzysztofa Krawczyka). Z orkiestrą Jerzego Miliana koncertowałem w kraju i za granicą oraz występowałem wielokrotnie na festiwalach piosenki w Opolu i Sopocie. W roku 1978 wróciłem do

Poznania, gdzie dyrektor i dyrygent Poznańskiej Orkiestry Rozrywkowej Polskiego Radia i Telewizji, Zbigniew Górny, powierzył mi funkcję pianisty. Dla tego zespołu także komponowałem i aranżowałem muzykę oraz prowadziłem sesje nagraniowe. Orkiestra Zbigniewa Górnego wielokrotnie koncertowała w Polsce i za granicą oraz występowała na festiwalach piosenki w Opolu, Sopocie, Zielonej Górze, Kołobrzegu i Karlshamn (Szwecja). Nagrywała też, oprócz repertuaru własnego, m.in. dla takich artystów jak: Halina Frąckowiak, Irena Jarocka, Anna Jantar, Urszula Sipińska, Zdzisława Sośnicka, Zbigniew Wodecki i kwartet wokalny „Vox”.

W latach dziewięćdziesiątych, po rozwiązaniu Orkiestry Radiowo-Telewizyjnej w Poznaniu, współpracę zaproponował mi kompozytor, aranżer i dyrygent, Aleksander Maliszewski. W prowadzonym przez niego big-bandzie „Alex Band” byłem przez wiele lat pianistą i aranżerem. Brałem udział w nagraniach orkiestry dla potrzeb radiowo-telewizyjnych i fonograficznych oraz uczestniczyłem w koncertach w kraju i za granicą. Zespół Aleksandra Maliszewskiego akompaniował też wielu polskim i zagranicznym wykonawcom muzyki popularnej i jazzowej na estradach koncertowych i na festiwalach piosenki.

Oprócz stałej pracy w wymienionych orkiestrach, grałem gościnnie z big-bandami prowadzonymi przez Aleksandra Mazura, Wiesława Pierogorólkę i Andrzeja Trzaskowskiego. W tym czasie komponowałem też dla zespołów: „Vintage Band” i „Classic Jazz Quartet”, których byłem współzałożycielem. Grupy te koncertowały w klubach jazzowych i na scenach filharmonicznych oraz nagrały szereg płyt z repertuarem autorskim i opracowaniami wybranych kompozycji z kanonu dzieł jazzowych i klasycznych. Składy zespołów stanowili znakomici polscy instrumentalniści: kontrabasista Zbigniew Wrombel, perkusista Krzysztof Przybyłowicz i flecistka Lidia Sieczkowska, a zapraszani do nagrań i koncertów byli wybitni saksofoniści: Adam Wendt, Henryk Miśkiewicz i Maciej Sikała. Z wymienionymi formacjami okazjonalnie współpracowali także inni świetni improwizatorzy, m.in. gitarzyści: Krzysztof Barcik i Jarosław Śmietana, trębacz Robert Majewski i skrzypki Maciej Strzelczyk. Równocześnie realizowałem swoje własne projekty muzyczne. Napisałem suitę na nonet jazzowy wykorzystując tematy muzyczne twórcy be-bopowego, Theoloniusa Monka. Została ona dwukrotnie wykonana w salach koncertowych, a grali i improwizowali czołowi polscy muzycy jazzowi. Skomponowałem również *Concerto grosso na trio jazzowe i orkiestrę symfoniczną*,

P.K. 7

które łączyło estetykę klasyczną z jazzową. Utwór ten został dwukrotnie wykonany przez trio w składzie: Piotr Kałużny, Zbigniew Wrombel i Krzysztof Przybyłowicz z towarzyszeniem Słupskiej Orkiestry Kameralnej *Sinfonia Baltica* pod dyрекcją Bohdana Jarmołowicza. Dla tej orkiestry napisałem później *Divertimento na kwintet smyczkowy*, w stylistyce klasycyzującej z elementami muzyki współczesnej.

Oprócz wspomnianej wyżej działalności, byłem często zapraszany do współpracy w charakterze pianisty i aranżera przez różnych polskich wykonawców. Dyrygowałem też na festiwalu opolskim i na koncertach Zdzisławy Sośnickiej i Violetty Villas. Grałem w formacjach bluesowych i soulowych, m.in. „Kakapo”, „Wielka Łódź”, „Dr Blues & Soul ReVision”. Przez kilka lat pracowałem jako pianista w zespołach muzycznych na statkach pasażerskich, gdzie miałem okazję akompaniować wielu artystom amerykańskim, w tym Natalie Cole.

W roku 2003, wybitny twórca kabaretowy, Zenon Laskowik, zaproponował mi opiekę muzyczną nad jego nowymi spektaklami. Z „Kabareciarnią Zenona Laskowika” współpracowałem do 2009 roku biorąc udział jako kompozytor i pianista w trzech jego przedstawieniach: *Niespodziewane powroty, czyli twórzmy klimacik*; *O'pyra za trzy grosze plus VAT* oraz *Co się dzieje, co się dzieje?*. Byłem także kierownikiem muzycznym trzech edycji prowadzonych przez Zenona Laskowika „Festiwali Piosenki Kabaretowej” w Poznaniu. Pełniłem funkcję dyrektora muzycznego i dyrygenta w pierwszej edycji poznańskiego festiwalu „Ladies” na scenie Teatru Polskiego i w koncercie galowym zorganizowanym w ramach Tygodnia Trzeźwości na poznańskiej Cytadeli. W latach 2009-2013 byłem pianistą i aranżerem zespołu Hanny Banaszak, a czteroletnia współpraca z artystką zaowocowała dużą ilością koncertów i nagraniami płytowymi.

W roku 2013 opracowałem piosenki Burta Bacharacha na trio jazzowe, orkiestrę symfoniczną i dwoje wokalistów. Premiera tego programu odbyła się w Auli Novej poznańskiej Akademii Muzycznej. Orkiestrą symfoniczną dyrygował Marcin Sompoliński, a solistami byli: Ewelina Rajchel i Jan „Izba” Izbiński – śpiew, Piotr „Max” Wiśniewski – kontrabas, Andrzej Mazurek – perkusja i Piotr Kałużny - fortepian. Kolejne wykonania tego programu miały miejsce w lutym 2014 roku w Filharmonii Słupskiej z towarzyszeniem *Sinfonia Baltica* pod dyрекcją Bohdana Jarmołowicza i w Filharmonii Świętokrzyskiej, gdzie kielecką orkiestrą dyrygował Marcin Sompoliński.

Niezależnie od działalności koncertowej, przez cały okres mojej pracy zawodowej, uczestniczyłem jako pianista w nagraniach płyt. Byłem też często kompozytorem i aranżerem ich repertuaru. Nagrałem trzy albumy solowe oraz ponad czterdzieści w różnych składach instrumentalnych.

6. DZIAŁALNOŚĆ PEDAGOGICZNA

Na ostatnim roku studiów, w 1973 roku, otrzymałem propozycję podjęcia pracy w charakterze nauczyciela w Technikum Poligraficzno-Księgarskim w Poznaniu. W latach osiemdziesiątych, zostałem wykładowcą zajęć fakultatywnych z harmonii oraz improwizacji jazzowej na I Wydziale Akademii Muzycznej w Poznaniu. W roku 1994 napisałem, za sugestią dziekana, profesora Jana Astriaba, skrypt pt. „Skale muzyczne we współczesnej harmonii tonalnej”. Zamieściłem w nim i krótko scharakteryzowałem zbiór skal wykorzystywanych w komponowaniu i improwizowaniu akordyki o cechach tonalnych. W roku 2008 zostałem etatowym wykładowcą na Wydziale Dyrygentury Chóralnej, Edukacji Muzycznej i Muzyki Kościelnej, gdzie do 2015 roku uczyłem improwizacji, aranżacji jazzowej i literatury muzyki rozrywkowej oraz prowadziłem przez trzy lata Zespół Muzyki Rozrywkowej. Powstały wówczas, z udziałem studentów, następujące programy wokalnoinstrumentalne: *Pożegnanie z kolędą*, *Piosenki lat 20-tych i 30-tych*, *Piosenki Jerzego Wasowskiego i Jeremiego Przybory*, program muzyczny do tekstów Agnieszki Osieckiej, pt. *Niech no tylko zakwitną jabłonie* oraz koncert utworów z repertuaru Czesława Niemena, pt. *Wspomnienie*.

Szczególną rolę w mojej pracy dydaktycznej ma nieprzerwana, od roku 1999, działalność w Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. Początkowo dzięki rekomendacji profesora Aleksandra Mazura, prowadziłem w niej zajęcia fakultatywne związane z szeroko rozumianą muzyką improwizowaną. Po uzyskaniu stanowiska wykładowcy w powstałym Zakładzie Jazzu na Wydziale Instrumentalnym, uczyłem fortepianu jazzowego, harmonii jazzowej, improwizacji i kształcenia słuchu. Wielu moich absolwentów klasy fortepianu zostało laureatami konkursów muzycznych i aktywnie działa na scenach koncertowych. Są nimi:

Łukasz Bzowski – studia I i II stopnia

Dawid Troczewski - studia I i II stopnia

Dominik Mąkosa - studia I i II stopnia
Katarzyna Stankowska - studia I i II stopnia
Bartosz Śniadecki - studia I i II stopnia
Patryk Kraśniewski - studia I stopnia
Jerzy Kaczmarek - studia I i II stopnia
Grzegorz Urban - studia I i II stopnia
Paweł Dębniak - studia I i II stopnia
Mikołaj Gruszecki - studia II stopnia

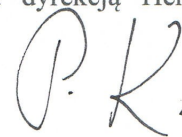
W okresie mojej działalności w Akademiach Muzycznych powstało kilkadziesiąt prac licencjackich i magisterskich, których byłem promotorem. W wielu z nich poruszana tematyka prezentowała nowatorskie podejście do zagadnień związanych z muzyką jazzową i popularną.

Niezależnie od pracy w uczelniach, prowadzę zajęcia w II Ogólnokształcącym Liceum Muzycznym im. Mieczysława Karłowicza w Poznaniu. Powstała tam pierwsza w publicznym, licealnym systemie szkolnym, „Sekcja Muzyki Rozrywkowej i Jazzu”. Od początku jej założenia, w roku 2003, pełnię w niej funkcję nauczyciela, a do roku 2015 byłem również jej kierownikiem. Dla potrzeb nowej specjalizacji napisałem programy nauczania dotyczące fortepianu jazzowego, harmonii i aranżacji.

Oprócz zajęć we wrocławskiej Akademii Muzycznej i Liceum Muzycznym w Poznaniu, wykładam także w Katedrze Akustyki, na Wydziale Fizyki Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu, ze specjalnością Reżyseria Dźwięku. Od momentu utworzenia tego kierunku w 2002 roku, prowadzę tam wykłady pod tytułem „Współczesne style muzyczne”.

7. WSPÓŁPRACA Z INSTYTUCJAMI I ORGANIZACJAMI DZIAŁAJĄCYMI W ZAKRESIE SZTUKI

W mojej działalności artystycznej często współpracuję z instytucjami, których celem jest upowszechnianie i popularyzowanie różnych dziedzin sztuki. Jak już wcześniej wspomniałem, komponowałem i nagrywałem muzykę dla teatrów w Kaliszu i Poznaniu, dla Poznańskiego Teatru Animacji, Poznańskiej Telewizji oraz dla Wytwórni Filmów Animowanych w Poznaniu. Oprócz tego, aranżowałem i akompaniowałem poznańskim chórom, m.in. „Hasłu” pod dyrekcją Henryka

 10

Górskiego, „Fermacie” pod dyrekcją Mateusza Sibilskiego, „Inspiro Ensemble” pod dyrekcją Aleksandry Wojtaszek, „Poznańskim Słowikom” pod dyrekcją Stefana Stuligrósza oraz „Motet et Madrigal” pod dyrekcją Leszka Bajona. Występowałem również z Poznańską Orkiestrą Kameralną „Amadeus” pod dyrekcją Agnieszki Duczmal, z Teatrem Tańca Ewy Wycichowskiej oraz z Orkiestrą Symfoniczną „Collegium F” pod dyrekcją Marcina Sompolińskiego.

Jako pianista koncertowałem w kilkudziesięciu domach kultury i teatrach w Polsce grając w zespole Danuty Rinn, Hanny Banaszak i „Kabareciarni Zenona Laskowika”. Byłem także aranżerem i jednym z wykonawców wielu koncertów filharmonicznych, m.in. w Kielcach, Słupsku, Lublinie, Gorzowie, Rzeszowie i Białymstoku.

Wielokrotnie brałem udział w poznańskich koncertach religijnych zwanych „Wielbieniem”, w „Poznańskich Zaduszkach Jazzowych” oraz w różnych koncertach estradowych organizowanych, m.in. przez Poznańskie Stowarzyszenie „PTAAAK”, „Stowarzyszenie Ostrowiaków w Poznaniu”, „Jeżyckie Centrum Kultury”, „Centrum Kultury Zamek” i „Poznańską Estradę”.

Inną formą współpracy z ośrodkami kultury było moje wielokrotne uczestnictwo w pracach jury „Festiwalu Big-Bandów” w Nowym Tomysłu, w obradach jury na festiwalu „Krokus Jazz Festiwal” w Jeleniej Górze oraz na „Konkursie Młodych Instrumentalistów” w Kórniku.

Przez okres 3 lat prowadziłem zajęcia z improwizacji jazzowej w Szkole Romskiej w Poznaniu, działającej przy fundacji „Bahtale Roma – Szczęśliwi Cyganie”.

8. DZIAŁALNOŚĆ POPULARYZUJĄCA SZTUKĘ

Pracując zawodowo starałem się zawsze promować wartości muzyczne. Zachęcałem do muzykowania i aktywnego zgłębiania wiedzy muzycznej. Wypowiadałem się, m.in. na temat twórczości muzycznej w poznańskich rozgłośniach: Radio Merkury i Radio Emaus. Dzieliłem się moimi przemyśleniami związanymi z muzyką na wszelkich konferencjach i spotkaniach poświęconych muzyce. Na przykład, w Państwowej Szkole Muzycznej w Olsztynie przeprowadziłem wykład pt. *Harmonia a improwizacja*, podczas II Ogólnopolskiej Konferencji Harmonicznej

P. K. 11

dla Nauczycieli Szkół Muzycznych II stopnia w Łodzi wygłosiłem prelekcję pod tytułem *Porównanie harmonii klasycznej z jazzową*, w Zespole Szkół Muzycznych w Poznaniu omówiłem temat *Harmonia jazzowa, notacja muzyczna i aspekt wykonawczy harmonii* (wraz z mgr Dawidem Troczewskim), w Centralnym Ośrodku Duszpasterstwa Akademickiego „Maciejówka”, w ramach cyklu spotkań z ludźmi kultury pt. *Akademia Intelktu* mówiłem o twórczości jazzowej, a we Wrocławskiej Państwowej Szkole Muzycznej II stopnia im. R. Bukowskiego wyjaśniałem zasady i techniki tworzenia improwizacji muzycznej.

W latach 2015 i 2016 wystąpiłem z prelekcjami w ramach Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej, organizowanej przez Fundację Akademii Muzycznej w Poznaniu, pt. „Harmonia i jej aspekty w świetle muzyki jazzowej”. Tematami moich wykładów były: *Błędy merytoryczne i błędne przeświadczenia związane z harmonią tonalną* oraz *Reharmonizacja utworów jazzowych* (ten ostatni wspólnie z dr Zbigniewem Wromblem).

Od początku lat siedemdziesiątych prowadziłem zajęcia na licznych warsztatach muzycznych. Uczyłem fortepianu jazzowego i harmonii jazzowej (w Chodzieży, Puławach, Pułtusk, Łodzi i Olsztynie), zasad gry i improwizacji bluesowej na fortepianie (warsztaty w Zakrzewie) oraz wykładałem podstawy komponowania piosenek autorskich (warsztaty kabaretowe w Poznaniu). Współorganizowałem też i współprowadziłem warsztaty piosenkarskie dla dzieci i młodzieży w Grodzisku Wielkopolskim, Chodzieży, Buku i Poznaniu.

Od 1993 roku zamieszczam w miesięczniku „Muzyk” autorskie artykuły dotyczące improwizacji, aranżacji i harmonii. Powstało dotąd kilkaset takich publikacji. Od kilku lat jestem również w tym czasopiśmie felietonistą analizującym różne aspekty i zagadnienia związane z muzyką oraz edukacją muzyczną. Dla miesięcznika „Instrumenty Klawiszowe” napisałem kilkanaście warsztatów o akompaniamentach fortepianowych w różnych stylach muzycznych. W miesięczniku „Jazz Forum” zamieściłem dwie publikacje, z których pierwsza, pt. „Czy *Dziwny jest ten świat* był plagiatem?” była porównaniem utworu Czesława Niemena *Dziwny jest ten świat* z kompozycją Jamesa Browna *It's a man's, man's world*, a druga, pt. „The Beatles – najśłynniejszy kwartet jazzowy na świecie”, była próbą wyszukania w nagraniach zespołu ewentualnych związków z jazzem. W obu periodykach, „Muzyku” i „Jazz Forum”, jestem też stałym recenzentem płyt.

W polskiej edycji „Encyklopedia Britannica” byłem autorem kilkudziesięciu haseł dotyczących muzyki, jej twórców i wykonawców, w tym bardzo obszernego opracowania dotyczącego historii polskiej muzyki klasycznej.

9. MOJE OBECNE INSPIRACJE I PROJEKTY ARTYSTYCZNE

Aktualnie aranżuję własne utwory skomponowane na tematach melodycznych z dźwięków B-A-C-H. Napisałem już kilkadziesiąt takich form w różnych stylach, m.in. klasycznym, jazzowym, latynoskim, funkowym, bluesowym i popularnym. W najbliższym czasie mam zamiar zarejestrować je w studiu nagraniowym. Równocześnie przygotowuję w celach koncertowych i fonograficznych materiał autorski utworów wokalnie-instrumentalnych napisanych wspólnie z piosenkarką Ewelina Rajchel.

Piotr Katuriny